1981 மார்ச் 7] [திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்]

சீரான கல்வித் தரத்தை அளிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு ஆசிரியர்கள் நிச்சயமாக ஒத்துழைப்பு தருவார்கள், ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதிகள் முழுமையான ஒத்துழைப்பு தருவார்கள் என்று சொல்லி, அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் தீர்மானத்தை வலியுறுத்துகிறாரா அல்லது திரும்பப் பெறுகிறாரா ?

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சரவர்கள் அளித்த வாக்குறுதிகளின்பேரில், என்னுடைய தீர்மானத்தைத் திரும்பப் பெறுகிறேன்.

தீர்மானம், அவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

(2) தமிழ் நாடு தனி மாநிலமாக அமைந்து 25-வது ஆண்டு இறுதியில் வெள்ளி விழா கொண்டாடுவது குறித்து.

திரு. ப. மாணிக்கம் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே,

"தமிழ் நாடு தனி மாநிலமாக அமைந்து—மாநிலங்கள் புனரமைப்பு காரணமாக—25 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. இந்த 25-வது ஆண்டு இறுதியில் வெள்ளி விழாவாக இதைச் சிறப்புற நடத்த வேண்டுமென மாநில அரசை இந்த அவை கேட்டுக்கொள்கிறது"

என்று முன்மொழிகிறேன்

திரு. வி. வி. வி. ஆனந்தம் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ப. மாணிக்கம் அவர்கள் முன்மொழிந்த தீர்மானத்தை நான் வரவேற்று, வழிமொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

"தமிழ்நாடு தனி மாநிலமாக அமைந்து—மாநிலங்கள் புனரமைப்பு காரணமாக—25 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. இந்த 25-வது ஆண்டு இறுதியில் வெள்ளி விழாவாக இதைச் சிறப்புற நடத்த வேண்டுமென மாநில அரசை இந்த அவை கேட்டுக்கொள்கிறது."

திரு. ப. மாணிக்கம் : தலைவரவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்திற்கு அரசுத் தரப்பிலே வரவேற்பு இருக்கும் ; ஆட்சேபனை இராதென்று கருதுகிறேன். இந்த அவையில் எந்தத் தரப்பும் இதை முழு மனதோடு வரவேற்குமென்று கருதுகிறேன். காரணம், நம்முடைய தமிழ் நாட்டு வரலாற்றில், தமிழ் நாடு

என்று முதன் முதலாக முழுமையாக தமிழ் நாட்டுப் பகுதிகளைக் கொண்ட அரசு 1956 நவம்பரில் அமைந்தது. அவ்வாறு ஏற்பட்டு 25 ஆண்டுகள் முடியப் போகிறது. நம்முடைய வரலாற்றில் சேர, சோழ, பாண்டிய மண்டலங்கள் தனியாக உண்டு. இருந்தாலும் தமிழ் நாடு என்று முழுமையாக, தமிழர்கள் எல்லோரும் ஒரே அரசின்கீழ்—மாநில அரசாக இருந்தாலும்—வந்திருப்பது வரலாற்றில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. அவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்ச்சி ஏற்பட்டு 25 ஆண்டுகள் முடியப் போகிறது. இந்த வரலாற்றுப் பின்னணிக்கு அடிப்படை உண்டு. நாடு விடுதலை பெற்று, மாநில அரசுகள் அமைந்ததற்குப் பிறகுகூட, மாநிலங்கள் மொழி வாரி அடிப்படையில் அமைக்க வேண்டுமென்ற ஜனநாயகக் கோரிக்கையின் அடிப்படையில் பெரிய கிளர்ச்சிகள் இந்தியாவில் பல்வேறு மாநிலங்களில் நடந்தன. அது போன்ற கிளர்ச்சி தமிழ் நாட்டிலும் நடந்தது. அத்தகைய கிளர்ச்சிகளில் ஒன்று, இந்திய விடுதலை இயக்க வரலாற்றில் நீண்ட பாரம்பரியமுள்ள சங்கரலிங்கனார் அவர்கள் விருதுநகரில் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்க வேண்டுமென்பதற்காக பல நாட்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்து உயிர்விட்டார். அவரைப்பற்றிக் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம், விடுதலை இயக்கத்தில் நீண்ட வரலாறு உடையவர் என்பதோடு மட்டுமல்ல, ஒரு தன்னலமற்ற தியாகி. ஏனென்றால் மக்களை ஐக்கியப்படுத்துவதற்காகவும், எதிர்காலத்திலே தமிழ் மக்கள் தன்னம்பிக்கையோடு வாழ வேண்டுமென்பதற்காகவும் உண்ணாவிரத மிருந்து உயிர் விட்டவர். அவர் எதையும் எதிர்பார்க்கவில்லை. அரசியலில் வேறு எந்தத் துறைக்கும் வராதவர். தொண்டு என்பதை மட்டும் மையமாக வைத்து வாழ்ந்தவர். கடைசியில் உயிர் ஒன்றுதான் மிச்சமென்ற நிலையில், அதையும் தியாகம் செய்தவர். புராணத்தில்தான் உயிரைத் தியாகம் செய்தார் களென்று படித்திருக்கிறோம். அது போன்று அரசியல் வரலாற்றில் நிறைய வரலாறுகள் இருந்தாலும், தமிழ் நாட்டில் தொண்டு ஒன்றையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு வாழ்ந்தவர், தமிழ் நாடு என்று பெயரிட வேண்டு மென்பதற்காக உயிர் விட்டவர் அவர். இந்தியாவிலே மாநிலங்களுக்கு அவற்றுக்குரிய பெயரைத் தருவதிலே ஒரு கடினமான, அழுத்தமான எதிர்ப்பு அப்போது இருந்தது. அந்தப் போக்கை முறிப்பதற்கு அவருடைய உண்ணாவிரதப் போராட்டம் முக்கியமானதாக இருந்தது. வரலாற்றை நான் விவரமாகக் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. இந்திய விடுதலை இயக்கத்தில் தமிழ் நாட்டில் முதன் முதலில் மணி அடித்தவர், கொடி காட்டியவர் வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை அவர்கள். அவருடைய காலத்தில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை எதிர்ப்ப தென்றால், கனவு கூடக் காண முடியாது. வ.உ.சி. போன்றவர்களுக்கிருந்த சொத்தை அந்தஸ்தைக் கணக்கில் எடுத்துப் பார்த்தால், அவர்கள் சிறையில் செக்கு இழுக்க வேண்டிய அவசியம் இராது. அவருடைய காலத்திலிருந்து

விடுதலை இயக்க உணர்வும், மொழி உணர்வும் மக்களிடையே உண்டாக்கப்பட வேண்டுமென்று பாடுபட்டு, விடுதலை இயக்கத்தில் பல்வேறு கட்டங்களைத் தாண்டி, 1930-க்குப் பிறகு தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி என்று மொழி அடிப்படையிலே மாநிலக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டன. இதற்குக் காரண கர்த்தா காந்திஜிதான். காந்திஜிதான் மொழி அடிப்படையிலே காங்கிரஸ் கமிட்டிகளை அமைக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை வலியுறுத்தி, நடைமுறையில் கொண்டு வந்தார். அதற்குப் பிறகு தமிழ் நாட்டின் சில பகுதிகள் கேரளாவிலே இருந்தன. குறிப்பாக கன்னியாகுமரி கேரளாவிலே இருந்தது. திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானத்தில் இருந்தது. அதைத் தமிழகத்தோடு இணைக்க வேண்டு மென்று போராட்டம் நடந்தது. அதில் பல பேர்கள் பங்கெடுத்துக் கொண்டார்கள். திருவிதாங்கூர் காங்கிரஸ் கமிட்டி என்ற அமைப்பு அப்போது இருந்தது. அதில் பங்கேற்ற பலர் இன்று பேரவையில் உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள். நம்முடைய மேலவைத் தலைவரவர்கள் அந்தப் போராட்டத் தில் பங்கு பெற்றிருக்கிறார்கள். இந்த அவையில் எதிர்க் கட்சித் தலைவராக உள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் அதில் பங்கு பெற்றிருக்கிறார்கள். எனவே நான் வரலாற்றின் பல்வேறு நிலைகளைப்பற்றி

(பிற்பகல் 12-40)

இங்கே சொல்லலாம் என்றாலும் கூட, தமிழகம் எடுத்த எடுப்பிலேயே ஒரு உத்தரவு மூலம் தனி மாநிலமாக அமையவில்லை என்பதைக் கோடிட்டுக் காட்டுவதற்காகத்தான் நான் இதை இங்கே சொன்னேன். தமிழ் நாடு மொழி அடிப்படையிலே தனி மாநிலமாக அமைய வேண்டுமென்று பல பேர் உயிர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சங்கரலிங்கனார் அவர்களை நான் முன் உதாரணமாகக் குறிப்பிட்டேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தை திருவாங்கூரிலிருந்து பிரித்து தமிழ் நாட்டுடன் சேர்க்க வேண்டுமென்று பிரச்சினை எழுந்தபோது, பல்வேறு பிரச்சினைகள் எழுப்பப்பட்டன. பல்வேறு போராட்டங்கள் மூலம் அதில் இளைஞர்கள் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார்கள். அதன் மூலம் அவர்கள் பல்வேறு துன்பங்களுக்கு உள்ளானார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால், சென்னையைக் கூட எங்களுக்கு வேண்டுமென்று ஆந்திராவில் உள்ளவர்கள் அன்றையதினம் கேட்டார்கள். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் இன்னும் வேறு சிலரும் சேர்ந்து நின்று சென்னை தமிழர்களுடையது தான் என்று வலியுறுத்தியதுடன், திருப்பதியை நாம் அவர்களுக்குக் கொடுக்க ஒப்புக்கொண்டாலும் கூட, நாம் திருத்தணி வேண்டுமென்று போராட்டம் நடத்தினோம். அதற்கு, மாண்புமிகு தலைவரவர்கள், தாங்கள் தலைமையேற்று பங்கெடுத்தீர்கள். இவை போன்ற

பலவற்றை நான் இங்கே நினைவுபடுத்திட சந்தர்ப்பம் இல்லாவிட்டாலும் கூட, இது நாட்டு மக்கள் எல்லோருடைய பொதுப் பிரச்சினையாக இருக்கிற ஒன்று என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். எனவே தமிழ் நாடு தனி மாநிலமாக அமையக் காரணமாக இருந்த அனைவரையும், துன்பமடைந்தவர்கள் அனைவரையும், தியாகம் செய்த அனைவரையும் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்பவில்லை. நாம் தமிழர்கள் என்கிற உணர்வு வளர்வதற்கு நமக்கு வரலாற்றில், இலக்கியத்தில் பல்வேறு காப்பியங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அரசு என்ற அமைப்பிலே இந்தியாவுக்குள்ளே உள்ள ஓர் அமைப்பாக இருந்தாலும் கூட, முதன் முறையாகத் தனி மாநிலமாக தமிழகம் அமைந்தது 1956-ல் தான். இதற்கு வரலாற்றுப் பின்னணி நிரம்ப இருப்பதால், அவசியம் இதைச் சிறப்பாகக் கொண்டாட வேண்டும். இப்போது நாட்டில் வறட்சி நிலை இருந்தாலும் கூட, 1981 நவம்பரில் தான் இது வருகிறது. அநேகமாகப் பருவமழை அந்த நேரத்தில் நமக்குச் சாதகமாகவே அமைய வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். அமையும் என்று நம்பவும் செய்கிறேன். அப்படி அமைந்துவிட்டால், நம்முடைய மக்கள் அதை மகிழ்ச்சிகரமாகக் கொண்டாட வாய்ப்பாக இருக்கும். பலனுள்ளதாக இருக்கும். எதற்காகத் தமிழ் நாடு மொழி அடிப்படையில் அமைய வேண்டுமென்று மக்கள் போராடினார்களோ அதை நாம் அடைய வேண்டும். வரலாற்றுப் புகழ் மிக்க அந்தப் போராட்ட வாழ்க்கையை நாம் நினைவு கூர்ந்து நாட்டை வளமுள்ளதாக அமைக்கப் பாடுபட வேண்டும். தமிழ் நாட்டு மக்களுடைய முன்னேற்றத்துக்குச் செய்ய வேண்டிய நல்ல காரியங்கள் இன்னும் நிறைய இருக்கின்றன. எந்தெந்த வழிகளில் தமிழ் மக்களை வளம் அடையச்செய்ய விரும்புகிறோமோ அந்த வழிகளுக்கு இது அடிகோலுவதாக அமைய வேண்டுமென்று வலியுறுத்தி தமிழக அரசு இதை எந்தவித ஆட்சேபணையும் இல்லாமல் ஏற்க வேண்டுமென்று கேட்டு அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மாணிக்கம் அவர்கள் முன் மொழிந்திருக்கிற இந்தத் தனி உறுப்பினர் தீர்மானத்தைப் பொறுத்தவரையில், அவர்கள் இங்கே எடுத்துக்காட்டியதைப்போல் இந்த அவையிலே இருக்கின்ற எல்லாக் கட்சிகளும் அதை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளும் என்கின்ற உணர்வும், அரசும் இதற்கு ஆட்சேபிக்காது என்கின்ற உணர்வும் வெளிப்படையாகத் தெரிந்த ஒன்று என்பதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு, அதன் அடிப்படையில் இந்தத் தீர்மானத்தை இங்கே அவர்கள் முன்மொழிந்திருக்கின்றார்கள் என்கின்ற உணர்வில் நான் அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1981 மார்ச் 7] [திரு. இராம. வீரப்பன்]

தமிழகம் தனி மாநிலமாக அமைந்ததை வெள்ளி விழாவாகக் கொண்டாட வேண்டுமென்கின்ற இந்தத் தீர்மானத்தின் அடிப்படையை, அரசினுடைய கருத்தைக் கடந்த 1980 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் முதல் நாள் இராஜாஜி மண்டபத்திலே தமிழரசுக் கழகத்தால் கொண்டாடப்பட்ட நிகழ்ச்சியில், மாண்புமிகு சட்டமன்ற மேலவைத் தலைவரவர்களே, தங்களுடைய தலைமையில் நடைபெற்ற அந்த நிகழ்ச்சியிலேயே, மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஒப்புதலைப் பெற்று, நாங்கள் இந்த விழாவை 1981 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் முதல் நாள் 25-வது ஆண்டு, வெள்ளிவிழா ஆண்டினுடைய இறுதிநாள் விழாவாக, நிறைவு விழாவாக தமிழகத்திலே சிறப்பாகக் கொண்டாடுவோம் என்று அரசின் சார்பிலே நான் அறிவித்திருக்கிறேன். அந்தக் கூட்டத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மாணிக்கம் அவர்களும் கலந்துகொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் நான் பேசுகிறபோது அவர்கள் அங்கே இல்லையோ என்று நான் எண்ணுகிறேன். அந்தச் செய்தி பத்திரிகைகளில் கூட தெளிவாக வெளியிடப்பட்டிருந்தது. ஆகவே இதற்கு இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல, நீண்ட வரலாறுகளை, பல ஆண்டு விளைவுகளை எல்லாம் அடிப்படையாக வைத்து இந்த வெள்ளி விழா ஆண்டின் நிகழ்ச்சியை, தமிழகத்தினுடைய தமிழ் மக்களுடைய ஒரு பொது விழாவாக நடத்துவதில் இந்த அரசுக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை. இந்தக் கருத்தை அரசின் சார்பில் கடந்த ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் முதல் நாளே வெளியிட்டிருக்கிறேன் என்பதைச் சொல்லி தனி உறுப்பினர் தீர்மானமாக இங்கே இதை விவாதித்து வற்புறுத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதையும் சொல்லி அரசின் கருத்தினையும், உணர்வையும் உறுப்பினர் அவர்கள் புரிந்திருக்கிற காரணத்தால், இந்தத் தீர்மானத்தை மேற்கொண்டு வற்புறுத்த வேண்டாமென்று கேட்டு அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ப. மாணிக்கம் தன்னுடைய தீர்மானத்தை திரும்பப் பெறுகிறாரா அல்லது வலியுறுத்த விரும்புகிறாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ப. மாணிக்கம் : என்னுடைய தீர்மானத்தின் நோக்கத்தை அரசு மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற காரணத்தால், நான் என்னுடைய தீர்மானத்தை வலியுறுத்தவில்லை.

தீர்மானம், அவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.